

1893-11-09

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10733>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΑΓΟΓΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' αποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΛΗΡΟΤΕ
Ἐτήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8
Ἐν τῷ ἔξωτῳ..... 10
Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πληρω-
μῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐν Κύπρῳ, δυστυχῶς, οὐδὲν ὑπάρχει ἐκ τῶν φιλανθρωπικῶν ἐκείνων ἰδρυμάτων, ἅτινα βλέπομεν ἐν πολλαῖς χριστιανικαῖς κοινότησιν, ἀπύγασμα τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν. Δὲν θέλομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸν κυπριακὸν λαὸν ὡς ἀνελεήμονα ἢ ἀνοικτίρμονα πρὸς τὰ πλάσματα τὰ ἐσειρημένα δυνάμεων πρὸς ἀτομικὴν τῶν συντήρησιν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ τρόπος μεθ' οὗ παρέχει αὐτοῖς τὴν ὑλικὴν του βοήθειαν, παραβαλλόμενος πρὸς τὰς μεθόδους, ἃς ἐπένοησαν οἱ ἀνθρώποι τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν ἀποδεικνύεται ἥμισυ εὐεργετικὸς. Ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ ὑπάρχουσι τὰ λεγόμενα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὅσον πτωχοκομεῖα, τυρλοκομεία, βρεφοκομεία κλπ. κλπ., ἐν οἷς πᾶν πλάσμα, ὅπερ ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν δυσμενείαν τῆς τύχης ἀνακουρίζεται ἐκ τῶν ἀρορήτων κακουχιῶν. Ἀλλ' ἡ Κύπρος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοιαῦτα, καὶ ἀν παραδεχθῶμεν ὡς ὀρθὴν τὴν ἀρχὴν ὅτι αἱ πράξεις ἐκάστου ἀνθρώπου εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μετὰ δυσθυμίας, βεβαιῶς. Ἡ ἔδωκεν ὅτι θὰ χαρακτηρισθῶμεν ἥμισυ κολακευτικῶς.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ ὁπωσθὺν δυνάμενοι νὰ κερδίζωμεν ἀγέτως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔχομεν ἀπαραίτητον καθήκον νὰ μὴ μὲνωμε ἀπαθείς πρὸ τῶν ταλαιπωριῶν τῶν ἀδυνάτων ὁμοίων μας, ἀλλὰ πᾶση δυνάμει νὰ συμβάλλωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνέσεως αὐτῶν, διὰ τοῦτο δέον νὰ σκεφθῶμεν ἐνδιαφερόντως περὶ ἰδρύσεως φιλανθρωπικῶν καταστημάτων συντηρουμένων δι' ἰδιωτικῶν συνδρομῶν, παρεχομένης ἅμα τῆς ἀναγκαίας βοήθειας ἐκ μεραῦς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καλὸς φιλόφρωνος καὶ χριστιανικῆ, ὡς φημίεσθαι, ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι δὲν θέλει κατατάξῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὴν σειράν ἐκείνων, περὶ ὧν οὐδὲ κἄν θεωρεῖ καλὸν νὰ σκέπτηται. Ὅσοιαν

κακὴν ἐντύπωσιν δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τινὰ ξένον ἢ νῦν ἐν τῷ τόπῳ ἐπικρατοῦσα κατάσταση, πᾶς τις δύναται νὰ τὸ φαντασθῇ. Σχεδὸν καθ' ἐκάστην, ἰδίᾳ δὲ ἀνὰ πᾶν σάββατον, αἱ ἀγυαὶ τῶν πόλεων τῆς Κύπρου πλημμυροῦσιν ἐπαιτῶν προκαλούντων τὸν οἶκτον καὶ τῆς μάλλον ἐσκληρωμένης καρδίας. Δὲν ἐπρεπεῖν ἀρὰ γε ἀπὸ πολλοῦ νὰ προνοήσωμεν ὑπὲρ τῆς ἀνακουρίσεως τῶν πλάσμάτων τούτων, ἀφοῦ μάλιστα σχεδὸν ἅπας ὁ ἐγχώριος τύπος ἐπανειλημμένως ἤγειρε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου σκοποῦ; Καθῆκον παντὸς φιλανθρώπου εἶνε νὰ μὴ κηδῆται μόνον τῆς εὐζωίας αὐτοῦ, ἀλλὰ νὰ συντρέχῃ καὶ εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ὁμοίων του. Τοῦτο ἐπιτάττει ἡμῖν ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, καὶ φρονούμεν ὅτι πρέπει ἀνεὶ ἀναβολῆς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν, δι' ἡμελημένως προσενεχθέντες, ἐθεωρήσαμεν ἄχρι τοῦδε ὡς ἄσχετον πρὸς τὰ τοῦ χριστιανικοῦ καθήκοντα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ». Ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ παρελθόντος φύλλου τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος περιγράφοντες τὴν κατάστασιν τῶν κυπριακῶν προϊόντων καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς νήσου ἐλέγετε οὐ ἄλλοις ὅτι «εἰς βελτίωσιν τῆς ἐνεστῶσης δυσχεροῦς κατάστασεως θεωρεῖται συντελεστικὸν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ νῦν ἐν χρῆσει σπόρου δι' ἄλλου ἀρίστης ποιότητος, ὃν δίκαιον νὰ παράσῃ ἡ Κυβέρνησις τοῖς γεωργοῖς ἀνεὶ κέρδους».

Τοιοῦτο μέτρον λαμβάνομενον ὑπὸ πατρικῆς κυβερνήσεως ἤθελεν ἐπιφέρει ἀναμφιβόλως σωτήρια ἀποτελέσματα, ἀλλὰ τὸ παρελθὸν τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως δὲν πείθει, δυστυχῶς, ἡμᾶς ὅτι αὕτη φροντίζει ἐλλιπρῶς ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως τοῦ τόπου. Ὅτε ἄλλοτε ἐδάνεισε σπόρον εἰς τινὰς γεωργούς ἐδωκεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἔρον νὰ τῇ ἐπιστραφῇ ὁ διπλάσιος. Καὶ λίαν εὐλόγως ἠγέρθησαν τότε παράπονα ἐν τῇ βουλῇ ὑπὸ τῶν φιλοπατριδῶν

τοῦ λαοῦ ἐκπροσώπων, ἡ δὲ Κυβέρνησις δικαιολογούσα τὴν πράξιν τῆς εἶπεν ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῆς ἡ ἀξία ἐνὸς κοιλιοῦ σίτου, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐδάνειζεν αὐτὸν θὰ ἦτο ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν δύο κοιλῶν τοῦ συγκομισθησομένου κατὰ τὸ θέρος προέοντος. Φρονῶ ὅτι Κυβέρνησις πατρικὴ οὐδέποτε θὰ ἔκαμνε τοιοῦτούς ὑπολογισμοὺς, ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν αὐτῶν γεωργῶν. Ὡς βλέπετε, ὁσάκις ἐπικαλεσθῶμεν τὴν βοήθειαν αὐτῆς προτείνει ἡμῖν ὄρους ἀύστηρους, ὥστε μικρὸν κατὰ μικρὸν θέλει ἐπέλθῃ ἐποχῇ, καθ' ἣν δὲν θὰ ὑπάρχῃ φόβος νὰ ἐνοχλῶμεν αὐτήν.

Ἐὰν ἡ κυβερνήσις παρείχεν ἐξ ἐλλειπρῶν διαθέσεων τῇ γεωργίᾳ τὴν προστασίαν καὶ ἀρωγὴν αὐτῆς, ὁ τόπος ἐντὸς μικροῦ διαστήματος θὰ προήγετο εἰς βαθμὸν λίαν ἐπιζήλον. Ὁ ἐπιφανὴς ἱστοριογράφος τῆς Κύπρου κόμης δὲ Μᾶς Λατρεῖ ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὸν φιλοκύριον κ. Κάρολον Λάγκοκ ἀποφαίνεται ὅτι «ἡ Κύπρος δὲν δύναται ν' ἀγαθὰ ἐκ τῶν συμφορῶν τῆς τουρκικῆς βαρβαρότητος εἰμὴ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν γεωργικῶν πύρων τῆς καὶ οἱ πέρι αὐτοῦ εἶνε λαμπροί. Δότε ὑδωρ τῇ Κύπρῳ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῆς θὰ σᾶς ἀναδώσωσι πεταμοὺς χρυσοῦ διὰ τῶν θαυμασιῶν αὐτῶν συγχομιδῶν σίτου, βᾶμβacos, ἐλαίου, μετὰξῆς καὶ οἴνων ἀπαραμίλων».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ (ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ.)

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΛΩΝΟΣ ΑΙΕ, 19 Ὀκτωβρίου 93.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐ-ομάζομαι νὰ σᾶς περιγράψω τὴν ἐπίσημον τελετὴν, ἥτις ἐγένετο ἐν Τουλῶνι, αἱ φωναὶ, αἱ ζητωκραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος τῆς πόλεως ταύτης ἀντηχοῦσιν εἰσέτι εἰς τὰ ὦτά μου. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπισήμως ἐγνώσθη ὅτι Ρωσικὸς στόλος διευθύνεται πρὸς τὰς Γαλλικὰς ἀκτᾶς, ἅπασα ἡ Γαλλία ἀνεσκήρτησεν ἐκ χαρᾶς καὶ διαταγαὶ ἀμέσως ἐδόθησαν ἵνα ὁ στό-

λος τύχῃ ὅσον οἷον τε μεγαλοπρεποῦς ὑποδοχῆς.

Ἡ Τουλῶν, ὁ πρῶτος πολεμικὸς ναύσταθμος τῆς Γαλλίας, ἠτύχησε νὰ ξενίσῃ πρῶτῃ τοὺς φίλους Ρώσους, ἐπίσημον δὲ πρόγραμμα ἐξεδόθη ὀρίζον τὰ τῆς ἐσπῆς. Πολὺ δύσκολον εἶνε νὰ σχηματίσῃ τις πλήρη ἰδέαν τῆς κινήσεως, ἥτις ἐδρασίλευεν ἐν Τουλῶνι, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Ἐν ταῖς ὁδοῖς, πλατείαις, προκομιαὶ καὶ ἐν γένει ἀπανταχοῦ τῆς πόλεως, μεγαλοπρεπῶς ἐστολισμένης διὰ Ρωσικῶν καὶ Γαλλικῶν χρωμάτων, δυσκόλως ἠδύνατο τις νὰ βαδίσῃ. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐξαιρετικῶς ἦτο λαμπρὰ. Οὐρανὸς ἀνεφέλος, ἥλιος ἀκτινοβόλος καὶ καυστικός. Ἀπὸ τῆς ἐβδόμης καὶ ἡμισείας πρωΐνης ὥρας οἱ ἐκεῖ ἀριχθέντες ξένοι ἐπιβιβάζοντο πλοίων σημαιοστολιστῶν. Οἱ μὲν περιεφέροντο πέριξ τῶν Γαλλικῶν κολυσσῶν, αἱ δὲ ἀνήγοντο εἰς τὸ πέλαγος πρὸς συνάντησιν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου. Καθ' ἐκαστὴν στιγμὴν ἀτμόπλοια πλήρη ἐπιβατῶν ἀφικνοῦντο ἐκ Μασσαλίας. Τὴν ὀγδόην ἀκριβῶς ὥραν δώδεκα Γαλλικὰ τορπιλλοβόλα ἐξῆλθον τοῦ παλαιῦ λιμένος τὴν δὲ 8 20' ἐδόθη σημεῖον πρὸς ἀναχώρησιν ὑπὸ τινος καταδρομικοῦ ἀ' τάξεως. Τὰ δώδεκα πλοῖα ἀπέπλευσαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Ρωσικοῦ στόλου, μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐξηφανίσθησαν ἐν τῷ ὀρίζοντι νοτιοδυτικῶς. Τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐφάνη μακρόθεν ὁ Ρωσικὸς στόλος. Τρεῖς κενονιοβολισμοὶ ἀντήχησαν πάραυτα. Ἡ στιγμὴ ἦτο ἐπίσημος. Ἡ παράταξις τῶν ἐκεῖ ναυλοχούτων Γαλλικῶν πλοίων πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Ρωσικῶν ἦτο τι μεγαλοπρεπές. Μετ' ὀλίγον, ὁ Ρωσικὸς στόλος προπερυσόμενος ἔχων δ' ὀπισθὲν τοῦ τῆς ἐλασρῖν μοῖραν καὶ τινὰ μεγάλα ἀτμοκίνητα, ἔκαμεν ἐλιγμὸν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦτο τὸ θωρηκτὸν «Ἰμπεράτορ-Νικολάι-Ιος» εἶρον σημαίαν μιστάρχου τῆς μεσογείου καὶ ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ ἰτέρων ἄσκαρων. Τὴν 12 20' ὁ ναύαρχος Ἀβελάν ἐπιβίβασθεις τῆς λιμβου του φερουσης τὴν εθνικὴν τῆς Ρωσσίας σημαίαν,

ΧΡΟΝΙΚΑ

Επί μίαν όλην εβδομάδα συνεδριάζον τινι κακούργου δικέον εν Λευκωσία υπό την προεδρίαν του αρχιδικαστού της νήσου κ. Α. Σμύη, κατεδικάσε με ταξύ πέντε επί πρόσωπα κατηγορηθέντων, δύο εις θάνατον, τόν Κυριακόν Χ. Μιχαήλ και Αχμέτ Ιμπράχιμ Μιναρην, τούς δ' άλλους έλλείπει μαρτυριών απέλυσε.

Κατεδικάσεν εις εξεστῆ θάνατον τινι οθωμανόν Αλή Χ. Αλεττινόν ονομαζόμενον, κατηγορηθέντα ότι ήσέλγησε παρά φύσιν επί δεσφούς κόρης.

Κατεδικάσεν εις τριετή φυλάκισιν τόν Κυριακόν Χ. Μιχαήλ εκ Κάτω Ζώδιας, κατηγορηθέντα επί κλοπή και εις εξεστῆ τόν Μιχαήλ Γρακουμήν εκ Πεδοσλα, όστις κατηγορηθή επί τρυμνισμῶ.

Αξία παντός έπαίνου τυγχάνει ή υπό την προεδρίαν του Διοικητού κ. Κίγκ αξιότιμος δημοτική Επιτροπή Λευκωσίας, ότι προνοήσασα περί της υγείας της πόλεως απέφασκε την επισκευήν του όχετου Κοπρία, όστις ένα εκ των εν αυτώ ακαθαρσιών καθίστατο έστία νοσημάτων. Η έργασία αυτή τεθείσα εις μειοδοσίαν κατεκυρώθη ήδη εις εργολάβον άντι λιρών 655.

Τῆ παρελθούση κυριακή άρρίκετο ένταυθα ο κ. Καταλάνος, καθηγητής των μαθηματικών, όστις ανεχώρησεν αύθιμερόν εις Λευκωσίαν, όπως αναλάβη τά καθήκοντά του έν τῷ αυτώ Γυμνασίῳ, εϋτώ δε διά του λίαν επεξίως γενομένου διορισμού αυτού συμπλη-

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάρσιον εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΝΥΚΤΙ ΚΕΦ. VII. ΠΩΣ Η ΤΥΧΗ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΥΝΟΙΚΗ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΑΜΒΡΟΣΙΩ.

Ο βοήθος ούτος δέν ειχεν ήδη ρίψη τό βλέμμα επί του χητέλλογυ των δεσμοτών και ή γένει πανάπειαν ό,τι συνέθη εις τόν έν τῷ έρμαριῳ του Θωμαί Σιλβα εύρεθέντα κεικλειμένον αστυνομικόν πράκτορα Έγειρας λοιπόν τό βλέμμα ότε ήκουσε τόν χαιρετισμόν του και άποδούς τόν ιδικόν του ειπεν αυτώ φιλικώς: —Πόσον πρωί ήλαθε ιδῶ σήμερα, κύριε Άμβρόσιε!

ρούται τό προσωπικόν τωνκαθηγητών. — Η εξής αξιοσημείωτος υπόθεσις: Ήξεδικαστήν χθές έν τῷ Έπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λάρνακος: Χωρικός τις εξ Αραδίππου κατηγορηθή ότι κατά την νύκτα της 4ης Ιουλίου έπέτιθη μεθ' έτέρου συτρόφου του κατά τινος κρημνί συγγώνου των και άπέκοψε διά των οδόντων του τόν υς αυτού. Κατόπιν έπαρκών ένδειξεων της ένοχής των τό δικαστήριον κατεδικάσε τόν μέν πρώτον εις ένός έτους φυλάκισιν, τόν δ' έτερον εις τρίμηνον, άμφοτέρους δε εις τρίμηρον άποζημίωσιν, ήν άπέτίτωσι τῷ κολαθωθέντι και εις τά έξοδα της δίκης. Τό δικαστήριον περιπλέον έχαρκτήρησε, λίαν δικαίως, τήν πράξιν θρηϊώδη.

Ευχαριστως μανθάνομεν ότι νέα Λίσχη συνίστη έν Λεμεσῶ υπό την έπωνυμίαν «Τό κέντρον των φιλελευθέρων.» Ευχόμεθα υπέρ της προόδου της.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ.

Παρισινόν οικονομολογικόν φύλλον γράφει τῆ παρελθούση εβδομάδι τά εξής σχετικώς πρός τά έλληνικά χρεώγραφα: «Λέγεται ότι προοιωνίζεται άπό του νῦν ή βελτίωσις των έλληνικών αξιών. Οι παρισίνοι οικονομολόγοι συνεφώνησαν, ως λέγουσι, μετά της έλληνικής κυβερνήσεως επί τινων σημείων, σχετιζομένων πρός τόν αναδιοργανισμόν του επικρατούντος οικονομολογικού ζητήματος και πρός γενι-

τοπρίδοτον έκτήτατο θάρρος. —Βεβαίως, προσέθηκεν ή επί του θυσίνου κηθισατος, όστις φύσει ήρθεκετο να φιλοφή, έβελαιώθητε ότι πάντες οι έντομοι κύριε, εις ή άστυνομία ενεπιστεθῆ εις τόν εξάδειρόν μου Στέφανον εις εν πληρεί τάξει και έρχεσθε. —Ναι, ναι, ειπε διακόφας αυτόν, έκκα τήν εκθεσίμου και τῶρα χωρίς να χάτω ούδε λεπτόν πρέπει να υπάγω εις τού Πρωτοδικαστού τῶ. εγκληματιών, ίνα τῷ αναγγείλω ότι δεσμών τις κρύπτει τό ληθές αυτού όνομα, τό όποιον όμως κάλλιστα γνωρίζω και επί του όποιου έχω σπουδαίως πληροφορίας ν' ανακοινώσω. —Πολύ καλῶ, πολύ καλῶ, σῆς παρακαλῶ να μέ άκολουθήσῃτε όπως σῆς άνοιξω παρευθές τήν θύραν. «Και μή ζητῶ καλύτερον τούτου;» ειπε καθ' έαυτόν ο Άμβρόσιος. Η κλεις περιεστράφη έντός του κλειθρου, ή θύρα ήνοιχθη και ο σερματοπρόδοτος, άφού έχαιρέτισε φιλικώτατα τόν άνέλπιστον, αυτόν έλευθερωτήν, εύρέθη έν τῆ οδῶ, καλυπτομένη κατ' έκείνην τήν ώραν υπό πυκνῆς βμίγλης, ήτις δέν επέτρεπε να διακρίνη τις και τά πλησιέστερα αυτώ άντικείμενα. «Αναμειβόμενος, ειπε μετ' ανεκράσσετου χαράς ο σερματοπρόδοτος, ο ούρανός και ή γῆ συντελοῦσιν εις τήν έμήν σφωτῆσιν.» II. Έκωφεληθείς ο ήρωας μετε του ζόφου της

κην βελτίωσιν των έλληνικών οικονομικών. Λέγεται δ' επείσης ότι εκ τῆ συμφωνία ταύτη μέρος έλαβον και οι έν Λονδίνω οικονομικοί κύριοι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ.

Πιστώσις 50 εκ τριμμυρίων θα ζήτηθή παρά του κινουβουλίον δια τήν ναυπήγησιν και τόν όπλισμόν θωρηκτών.

Λέγεται ότι οι γερμανοί τραπέζιται, παρών εξητήθη δάνειον έν Ιταλία, άπεφάνθησαν ότι πρέπει να τεθῶσι τά Ιταλικά οικονομικά υπό έπιβλεψιν. Η είδησις αύτη παρήγαγε ζωηράν συγκίνησιν, ήναγκάσθη δε και ή δημοσιεύσασα αύτην έφημερίς να τήν διαψεύσῃ.

Κατά τάς βυζαντινάς έφημερίδας δι' έγκυκλίον της τουρκικής κυβερνήσεως γνωστοποιείται ότι του λοιπού παρέχεται εις τούς ληστὰς άμνηστία μετά προηγουμένην γνωμοδότησιν της Πύλης και έπομένως αίρεται τό μέγρι τούδε σύστημα, καθ ό οι ληστὰι ήμνηστεύοντο διά χρηματικής έγγυήσεως.

Πρίν ή λήξη ο αιών ούτος θα περατωθη κατά πάσαν πιθανότητα, ο μέγας σιδηρόδρομος της Ρωσσίας, δι' ούτό κράτος των Τσάρων θα συνδεθῆ πρός τόν ειρηναιόν ωκεανόν. Ο σιδηρόδρομος ούτος θα έχη έν έλω έκτασιν 7,588 χιλιομέτρων, έναρξίς δε του κολοσσίου έργου έγένετο εκ των δύο άκρων. Πρό τινων ήμερών εισήλθον εις τόν πεταμόν Γενήσεύ τά ατμόπλοια δι' ών θα μεταφερθη τό ύλικόν, ή εύκολία δε της μεταφοράς θα έπισπεύσῃ τήν κατασκευήν.

Ο Τσάρος έτηλεγράφησε πρός τόν κ. Καρνῶ όπως εκφράσῃ αυτώ τήν

ήμέρας άρρίκετῶ έσπευσμένως εις τήν οδόν των Άρκάτων, όπου εύρίσκετο τό οικημά του. Εισελθόν ένκατέθηκε ταχέως έν τῷ ζωστήρι αυτού ποτόν τι άρεκέτῶ στρογγύλον, ύπόλοιπον των αισχρών αυτού οικονομικών, έκκαμε δέμα τι ναυτικού ήματισμού έπιμελῶς τοποθετημένου μετά πολλων Άλλων έντός έρμαριου τινός, όπερ άνόμαζεν σεμνέριον του μεταμυρίσεων, ο βοηθούμενος δε υπό μακράς ράβδου έπέπηξεν αυτό έντός της καπνοδόχης. Κατόπιν θέλωμεν έδῆ πρός τινι σκοπόν. Περιεβλήθη ένδύματα κληρικου, έπωφελομένους δε της επικρατούσης είσετι διμυγλώδους καταστάσεως της άτυμοσφαιρας, εξήλθε τῆς Λισθῶνος χωρίς να έπιστήρῃ εύδένος τήν προσοχήν. Ένωσε ότι δέν ήδύνετο να διακριφῆ πλέον έν Πορτογαλλία, διό και έλαθεν άνιου διαταγμού τήν εις τήν Λερίδα άγουσαν, πόλιν της Ισπανίας, γειτνιάζουσαν πρός τά πορτογαλλικά σύνορα.

Αναμειβόμενος έλεγε καθ' έαυτόν, έσπευσμένως θήμασιν οδούων, τό μέσον της υπερασπίσεως, όπερ έφείρον έφαινετο τούτοτο λυσιτελές, ώστε θέτων αυτό εις ενεργείαν ήθελον άπατήσῃ τήν δικαιοσύνην. Έν τούτοις έχων πάντα ύπ' όψιν επειδή ο λόγος εινε περί άγχόνης τό καλύτερον εινε να παρενθίσω μετ' αὔ έμού και του δικαστού άστράλῶ, τινα άπόστασιν. Έπειτα δε, προσέθηκεν, έπιθόμενος να στείλω κάθε άλλο πράγμα παρά τήν άπλήν μου άράν εις τόν κακούργον Θωμαί Σιλβαν. Όσαν δε διά τόν Πέτρον Σάγγ, άς τόν πέρ' ή φργή δέν θῆ τῆ

βαθείαν του συγκίνου και όλην τήν εύγνωμοσύνην του επί τῆ λαμπρά ύποδοχῆ, ήν έκκαμεν ή Γαλλία εις τόν ρωσσικόν στόλον, λέγων ότι αι νεαι αύται άποδείξεις της ζωηράς συμπαθείας προσθέτουσιν ένα δεσμόν εις εκεινους, όστινες συνδέουσιν ήδη τάς δύο γῶρας και θα χρησιμεύσωσιν εις στηρίξιν της ειρήνης.

Περί της πληθούς των δώρων, άτινα προσηνήχθησαν εις τόν ναύαρχον Άβελάν, δύναται τις να σχηματίσῃ ιδέαν μανθάνων ότι εκ Παρισίων έπέμψθησαν κατ' εύθειαν εις Κρόνοντατ εξήκοντα κιβώτια, έτερα δε έκάτον κιβώτια. Επεβιβάσθησαν επί της ναυαρχίδας. Φυσικῶ τῷ λόγω, τούαύτη δεξιώσις έτεποίησεν έν Ρωσσία εύαρεστοτάτην έντύπωσιν, δημοτικά δ' άρχαι και άλλα σωματεία έπεμψαν συγχρητηρία τηλεγραφήματα. Ο πρόεδρος της έν Παρισίοις στρατιωτικής Λίσχης έλαβε τό εξής τηλεγράφημα: «Τό σύνταγμα των επικλήτων της ρωσικής φρουράς πανηγυρίζον τήν επέτειον της έν Γόρνι Δούβνιακ μάχης, χαίρει επί της αδελφότητι πρός τόν ένδοξον γαλλικόν στρατόν και άναφωνεί: Ζήτω ή Γαλλία, ζήτω ο γαλλικός στρατός!» Όταν έβλαστήσαν άνα μέσον των λαών τούαύτα αισθήματα διπλωματικά διαπράγματεύσεις εινε περιτταί και άπό τούδε ή διπλή συμμαχία ύφίσταται έσον και ή τριπλή στερεά.

Ο Τσάρος, καταλείπων τό φρένδεσβουργ ειπε πρός τόν Δανόν διαδόχον: «Εφ' όσον ο Θεός σκέπη τῆς ζωῆν των γονέων σου θα έρχώμεθα κατ' έτος εις Φρένδισβουργ, έυθα διήλομεν τάς τερπνοτέρας του θίου ήμων ήμέρας.»

Ο Γκουιῶ ο έπιτρανής γάλλος μουσουργῆς, ο δαιμόνιος συνθέτης του Φιάουστ, απέβίωσεν έν Παρισίοις.

ΜΕΓΑΣΤΟΥ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΛΕΩΝ.

Κατά μήκος του μεγάρου του ίππίτου Μανδοτῶ έστεινέτο στενή οδός, έφ' ής υπήρχε μικρά τις θύρα άνοιγούσα και τόν κήπον. Δι' αυτής εισήρχοντο και εξήρχοντο οι ύπό τῆν ύπηρεσίαν αυτού διατελοῦντες. Ολίγα τινα δήματα μακράν της θύρας παρά τήν έίτραν της οδού πλευράν ήγειρόντο δύο τοίχου, όστινες υπεβάσταζον οίκτρον τι σκηνώμα. Οι τοίχοι ούτοι προσετείνοντο τούτοτον επί της οδού, ώστε έλαμβάνον τό τέταρτον του πλάτους αυτής και έσχημάτιζον είδός τι κοιλώματος, όπερ ήτο άρκετά βαθύ, ώστε να δύναται άνθρωπος να κρυφῆ έν αυτώ και να διαλάβῃ έν τῷ σκότει τῆν προσοχήν των δεσποτών, πολύ σπανίων άλλως τε εις τό μέρος τούτο μετά τάς θυράς του ήλιου.

Ητο ή νύξ της δεκάτης Σεπτεμβρίου 1703. Άνθρωπό τις μετά προσολάξίως κεικλυμένος διά μέλανος μανούου κρύπτουτος τό κάτω ήμισυ μέρος του προσώπου αυτού έφαινετο παρμυνοῦσων εις τό ύπεδειχθέν μέρος. Άφού έφρυφε δεξιά και άριστερά έκαστικόν βήμα και άνέστρεφεν άπασαν τήν οδόν εισέδυσεν εις έκείνην των Άρκάτων ότε και εύρέθη άπέκρυπτε περιπάλου.

